

Synové Bouře Part II

Metanoon

Těžká mračna bouří táhnou černou oblohou
ze stínů lesních hlubin zástupy mužů jdou
posvátná píseň bouře s větrem duní v korunách
přísvittem blesků kráčí muži neznající strach

Pod mohylou z kamení dnes pohřbívám svou lásku
na ten hrob beze jména černou růží pokládám
v mém srdci temný plamen dračí touhy žárem hoří
když cestou bratrů svých se černou nocí vydávám

Dým ohňů stoupá, synové bouře jdou
už havran války vzlétá noční oblohou
a smrt na ostří číhá jak šeptající stín
co v žáru bouře probouzí se křikem válečným

Jménem starých bohů dnes nepřátelé zemřou
dnes udeříme silou hromů padajících skal
jen praskot kostí, krev a ocel - chorál Synů Bouře
tam pod zuřící oblohou kde lásky mé je hrob

Dým ohňů stoupá, synové bouře jdou
už havran války vzlétá noční oblohou
a smrt na ostří číhá jak šeptající stín
co v žáru bouře probouzí se křikem válečným

Stříbro květů bílých hvězd se ztrácí svítáním
a dálkou zpívá píseň vítr tím známým voláním
s nocí dlouhou touhy hlas mých předků slyším znít
tou cestou bouře vzdálené mě láká odejít

Krvavým oparem svítání zaznívá znamení bouře
šum havraních perutí vzlétá výš v oblacích rudého kouře
po boku zástupy bratrů mých údolím jak řeka táhnou
do srdcí vstoupí oceli píseň, dračími křídly když mávnou
už volá mě mých předků hlas
už přichází zbrání mých čas

Dým ohňů stoupá, synové bouře jdou
už havran války vzlétá noční oblohou
a smrt na ostří číhá jak šeptající stín
co v žáru bouře probouzí se křikem válečným